

ſ njeniu modlimy. A tole wopomnjenje jeho miłosćziveje
luboscze ſbudzuje we naſ tu dowěrnoſcz a krobloscz, ſo
jaſo lube džeczi ſe ſwojim lubym Wótzom ryczimy a
jenu ſwoju wutrobu wuſypamy. Tutej dwě wopomnjeni
ſtej ſa modlitwu tak nuſnej, kaž ſa ptaka jeho kſchidle
k lętanju. Haj tutej dwě wopomnjeni ſtej tej kſchidle two-
jeho modlenja, ſ kotrymajž ſo k njeſju poſběhnje a k Bohu
doleczi! Hamjeń.

Piſbach w Hodžiju 28. małego róžka 1867.

H. Imisch, farań.

Pſchedźlowo k druhemu wudawſej.

W Jezuſowym mjenje!

Pſches Knjesowu miłosć je ſo naſch „Domjazh wołtar”
bjes naſchim ſerbskim ludom tak domjazh ſčinił, ſo jón
ſi wjetſcha we wſchēch lępskich, bohabojaſnych ſerbskich
ſwójbach nadeńdzesč we wſchēdnym trjebanju. Starszej,
kiž pſches njón duchowne natwarjenje, nowe ſbudżenje, po-
ſylnjenje a ſměrowanje wužiwataj, jón kóždemu ſwojemu
džesczū, kiž starschiſki dom wopuszczi, rad ſobu datataj.
Tež bu hižom někotre pacjerſke džeczo wot ſwérneho kmótra
ſ Domjazym wołtarjom na pucž žiwenja wuhotowane. A
kaž wjele nawoženjow a njewjeſtow bu paſ ſ Werowanſkej
bibliju paſ ſ Domjazym wołtarjom abo tež ſ wobojim jaſo
witanym kwaſnym darom ſwjeſelenych.